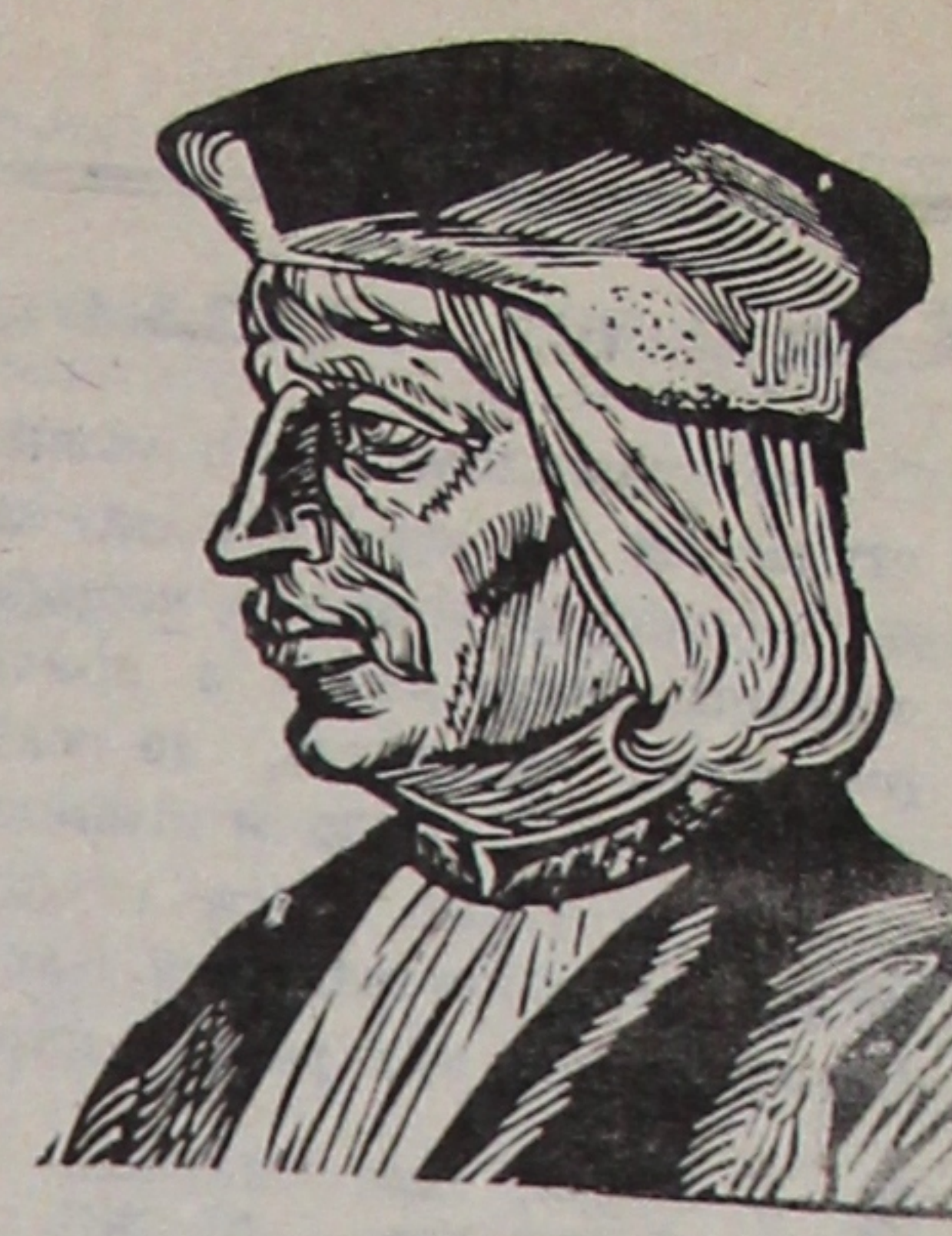

ГОМЕЛЬСКИ УНІВЕРСІТЭТ

ГАЗЕТА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІ ЭТА ІМЯ ФРАНЦЫСКА СКАРЫНЫ

№ 30 (817) Аўторак, 19 лістапада 1991 г. Газета заснавана ў верасні 1969 года Выходзіць раз у тыдзень Цана 3 кап.

ГУМАНІТАРНАЯ ДАПАМОГА

На мінулым тыдні ў наш універсітэт прыбылі два аўтафургоны з дапамогай Еўрапейскага супольства для СССР. Яны даставілі гавяджую туюшню Італьянскай вытворчасці. Прафком на чале з яго старшынёй Г. І. Варатніцкім арганізаваў хуткую разгрузку каштоўнага грузу. У той жа

дзень было прынята рашэнне размеркаваць па 6 кг гэтага прадукту (12 бляшанак) для кожнага члена прафсаюза ГДУ — выкладчыкаў, супрацоўнікаў, студэнтаў і аспірантаў, пенсіянераў. 13 лістапада па паддзень на склад спісах пачалася выдача мясных кансерваў. Не скажаш, што ва ўсіх

атрымоўваўшых іх, быў добры настрой. Наадварот, адчувалася нейкая ўнутраная няёмкасць. Не хочацца верыць, што за 74 гады Савецкай улады народ-пераможца ў Вялікай Айчыннай вайне дажыўся да такой долі. І ўсё ж ніхто не адмовіўся ад гэтай дапамогі. Лепш мець хоць які-небудзь харч, чым увогуле заставацца з нішчыміцай.

Інфармуе прафком студэнтаў Ваш сціплы бюджэт

У прафком часта звяртаюцца студэнты з рознымі пытаннямі. Вельмі шмат іх па стыпендыяльнаму забеспячэнню. Таму яшчэ раз да ўвагі студэнтаў наступная інфармацыя.

Пастановай Дзяржаўнага камітэта БССР па працы і сацыяльнай абароне ад 7 чэрвеня 1991 года № 5 зменены размер дзяржаўных стыпендыяў навучэнцаў моладзі з улікам індэксацыі:

- тым студэнтам, якія паспяхова вучацца, у размеры 129 руб. у месяц, у тым ліку маючым толькі добрыя, а таксама добрыя і выдатныя адзнакі — 146 руб., а толькі выдатныя — 164 руб. у месяц;
- студэнтам з ліку дзяцей-сірот і дзяцей, застаўшыхся без апекі бацькоў, якія знаходзяцца на дзяржаўным забеспячэнні, у размеры 106 руб. у месяц, у тым ліку студэнтам, маючым толькі добрыя, а таксама толькі добрыя і выдатныя адзнакі — 123 руб., а толькі выдатныя адзнакі — 139 руб. у месяц;
- студэнтам з ліку воінаў-інтэрнацыяналістаў у размеры 160 руб. у месяц, у тым ліку студэнтам, маючым толькі добрыя, а таксама толькі добрыя і выдатныя адзнакі — 175 руб., а толькі выдатныя адзнакі — 190 руб., з іх знаходзячымся на поўным дзяржаўным забеспячэнні адпаведна — 100, 110 і 120 руб. у месяц;
- студэнтам, якія вучацца па спецыяльнасці 01.01 «Матэматыка» (вытворчае аддзяленне), 01.02 «Прыкладная матэматыка», 22.04 «Праграмае забеспячэнне вылічальнай тэхнікі і аўтаматызаваных сістэм кіравання» у размеры 161 руб. незалежна ад курса навучання, у тым ліку студэнтам, маючым толькі добрыя, а таксама толькі добрыя і выдатныя адзнакі — 207 руб.;
- студэнтам за асаблівыя поспехі ў вывучэнні асобных дысцыплін і навукова-тэхнічнай творчасці можа ўстанавіцца персанальная стыпендыя Савета ВНУ ў размеры 185 руб.;
- навучэнцам падрыхтоўчых аддзяленняў у размеры 90 руб. у месяц;
- імяныя стыпендыі: імя У. І. Леніна і імя К. Маркса ў вышэйшых навучальных установах — 230 руб. для аспірантаў ВНУ і навукова-даследчых уста-

ноў — 290 руб.

Студэнты універсітэта таксама атрымліваюць:

- 30 руб. у месяц на харчаванне;
- 30 руб. у месяц за пражыванне ў зоне радыяцыйнага забруджвання ад 1 да 5 кюры. Студэнтам, пражываючым на прыватнай кватэры, выплачваюцца кватэрныя — 25 руб. у месяц (з 1 верасня 1991 г.).
- Усім студэнтам за кастрычнік — лістапад будзе лічана індэксацыя 6,7% да дзяржаўнай стыпендыі. Студэнты, якія знаходзяцца ў акадэмічным водпуску па хваробе, атрымліваюць дапамогу ў суме 50 руб. у месяц.
- Студэнткі-маці, якія знаходзяцца ў водпуску па догляду за дзіцём да 1,5 гадоў (з наведваннем заняткаў), атрымліваюць стыпендыю і дапамогу на дзіцё 121 рубель у месяц да 1 года; студэнткі-маці, якія пайшлі ў водпуск па догляду за дзіцём без наведвання заняткаў, атрымліваюць дапамогу ў размеры 60 руб. і дапамогу на дзіцё — 121 руб. Выплачваюцца таксама кампенсацыя на падарожжанне дзіцячага асартыменту што-квартальна (сума ўдакладняецца ў залежнасці ад узросту дзіцяці).
- Малазабяспечаным студэнткім сем'ям (маючым дзяцей) выплачваюцца дапамога як малазабяспечанай сям'і ў суме 14 руб. у месяц.
- Усе вышэй пералічаныя грашовыя выплаты робяцца з фонду бюджэтных сродкаў універсітэта, фінансуемага Міністэрствам народнай адукацыі Беларусі.
- Цяпер аб пуцеўках у сапартыўна-прафілакторыі. Нагадваем, што іх размеркаваннем і набываннем льготных праязных білетаў на грамадскі транспарт займаюцца прафоргі факультэтаў: матэматычнага — Вішнеўская Таццяна (М-32), фізічнага — Фядосенка Геннадзь (Ф-46), філалагічнага — Шаўчэнка Міхаіл (ВР-42), намеснік — Шугай Таццяна (Р-32), эканамічнага — Бараш Ірына (ЭСП-33), гістарычнага — Русакоў Сяргей (Г-32), біялагічнага — Майсеенка Віктар (Б-43), факультэта фізічнай культуры — Чуплая Юлія (ФК-21). На жаль, геалагі ўжо два месяцы жывуць без старшыні прафбюро факультэта.

З УЛІКАМ РЫНАЧНАЙ ЭКАНОМІКІ

У мэтах падрыхтоўкі, павышэння кваліфікацыі і перападрыхтоўкі вызвалюемых работнікаў і незанятага насельніцтва, падрыхтоўкі кадраў для работы ва ўмовах рыначнай эканомікі загадам па Міністэрству народнай адукацыі Рэспублікі Беларусь ад 29 кастрычніка 1991 г. запатрабавана пераўтварыць факультэты павышэння кваліфікацыі кіруючых работнікаў і спецыялістаў народнай гаспадаркі пры Гомельскім дзяржаўным універсітэце імя Ф. Скарыны і Віцебскім тэхналагічным інстытуце лёгкай прамысловасці ў факультэты павышэння кваліфікацыі і перападрыхтоўкі кадраў.

Рэктары гэтых ВНУ павінны забяспечыць неабходныя ўмовы для арганізацыйнай і вучэбна-метадычнай работы па павышэнню кваліфікацыі і перападрыхтоўцы кадраў на аснове дзеючага палажэння аб навучальнай установе павышэння кваліфікацыі і перападрыхтоўкі кадраў. Камплектаванне кадраў слухачоў рэкамендавана ажыццяўляць на аснове заключэння пагадненняў з прадпрыемствамі, установамі і арганізацыямі.

СУСТРЭЧА З ПЕРШАКУРСНІКАМІ ГІСТФАКА

льнасці «Руская мова і літаратура», другі — пакінуты на стажыроўку пры ГДУ і з'яўляецца членам адного з прагрэсіўных палітычных маладзёжных аб'яднанняў. Выступілі таксама студэнты філфака Раві Пракаш Шарма і Пардзешы Хімлата, якія расказалі аб сваёй радзіме — Індыі.

Замежныя госці гаварылі аб культуры сваіх краін, іх са слоўна-каставым дзяленні, будыйскай і індуйскай рэлігіях, што выклікала ў слухачоў нямаля пытанняў. На іх былі дадзены вычарпальныя адказы.

Такія сустрэчы актыўна цікавасць студэнтаў да вывучэння багатай культурнай спадчыны, далёкага мінулага народаў краін свету.

Фота У. Чысціка.

НА ГІСТАРЫЧНЫМ факультэце адбылася цікавая сустрэча першакурснікаў, якія вывучаюць гісторыю Старажытнага Усходу, з замежнымі навучэнцамі з Філфака і нядаўнімі яго выпускнікамі, цяпер аспірантамі і стажэрамі ГДУ. Яе арганізаваў в. а. загадчыка кафедры рускай мовы для замежных навучэнцаў Г. А. Даўгяля і асістэнт кафедры ўсеагульнай гісторыі У. У. Багамольнікаў.

Уважліва слухалі студэнты Кхіма Сарына з Камбоджы і Сірысумана Валасмуле са Шры — Ланкі, якія ўжо скончылі філалагічны факультэт нашага універсітэта. Першы з іх сёлета паступіў у аспірантуру па спецыя-

ВЫБРАНЫ ВУЧОНЫМ САВЕТАМ

На пасяджэннях вучонага савета ГДУ, якія адбыліся ў бягучым навучальным годзе, пры разглядзе кадравых пытанняў выбраны загадчыкамі кафедраў: эканомікі і кіравання вытворчасцю — дацэнт Т. В. Карпей; рускага, агульнага і славянскага мовазнаўства — да-

цэнт У. І. Коваль; алгебры і геаметрыі — дацэнт В. С. Манахаў; этыкі, эстэтыкі і гісторыі культуры — дацэнт Л. І. Нядзеля. На пасяды дацэнтаў перавыбраны: С. В. Алешка — кафедра хіміі, Г. К. Балтрушэвіч — кафедра эканоміі і сацыялогіі працы, Ф. У. Кадол — кафедра педа-

гогікі і псіхалогіі, У. Э. Каўдэрка — кафедра гідрагеалогіі і інжынернай геалогіі. Дацэнтам апошняй з названых кафедраў выбраны і В. С. Малирэвіч, які раней працаваў у БелІЧТУ. Старшымі выкладчыкамі выбраны: М. У. Шаўчэнка — па кафедры геаграфіі; В. М. Старчанка — па кафедры тэорыі і метадыкі фізічнай культуры.

ВІНШУЕМ!

Рэктарат, грамадскія арганізацыі, дэканаты і калектывы кафедраў гарача вітаюць з прысваеннем вучонага звання

дацэнт прарэктара па кадрах і сацыяльна-бытавых пытаннях А. П. Кармазіна, С. М. Гавейку з кафедры эканамічнай інфарматыкі і аўтаматызаваных сістэм кіравання, Р. І. Маркеллаву з кафедры батанікі і фі-

зіялогіі раслін, Г. А. Сербіна — з кафедры інжынернай геалогіі і гідрагеалогіі, начальніка НДС Г. С. Міжурчыча з прысваеннем яму вучонага звання старшага навуковага супрацоўніка.

ДНІ ЭКАНАМІЧНАГА ФАКУЛЬТЭТА

З 15 па 17 лістапада г.г. у Палацы культуры «Гомель-прамбуда» праходзілі «Дні эканамічнага факультэта». 15-га лістапада адбыўся бенефіс Аляксандра Харытонава, які 15 гадоў выступае на эстрадзе эканамічнага факультэта; 16-га лістапада ў праграме былі канцэрт і дыскатэка; 17-га — КВЗ.

Жыццёвыя экзамены

Такая атрымалася, што трэці працоўны семестр-91 прынёс студэнтам універсітэта не адно выпрабаванне на ўменне хутка знайсці выхад з неардынарных сітуацый, зусім не звязаных непасрэдна з працоўнай дзейнасцю. Жыццё — рэч вельмі складаная, са сваімі непрадбачанымі выпадкамі, спорызмамі. З гонарам выйшлі з такіх жыццёвых выпрабаванняў мінулым летам студэнты гістарычнага факультэта Фёдар Багдановіч, Сяргей Цяцерын і будучы філолаг Сяргей Сазонаў. Але пра ўсё па парадку.

А В ТЫМ, што здарылася ў поезде № 287 «Гомель-Рыга», правадніком у якім быў Ф. Багдановіч, мы ўжо коротка расказвалі ў адным з папярэдніх нумароў нашай газеты. Цяпер жа, калі Фёдар вярнуўся ва ўніверсітэт з перадыпломнай практыкі, прадставілася магчымасць пагутарыць з ім і падрабязна даведацца аб усім, што здарылася ў час таго рейса.

Фёдар у будатрадаўскай справе — не навічок: добра ведае цану працы і на цэлым заводзе, і на ўборцы ўраджая. А гэтым летам стаў камандзірам атрада праваднікоў пасажырскіх паяздоў. Той ліпеньскі рейс быў для Ф. Багдановіча непланавым: юнак так размеркаваў свой час, што яго ўпаўне хапала для таго, каб зрабіць для сябе дадатковую паяздку ў Рыгу. Абслугоўвалі гэты цягнік студэнты-правадні-

рэта зрабіла сваю чорную справу. Едкі дым ад успыхнуўшага пластыка запоўніў тамбур і ўжо трапіў непасрэдна ў вагон. На ішчасце, яго пасажыры не ўзялі паніку, што ў адваротным выпадку магло б значна ўскладніць становішча. З дапамогай вогнетушыцеля юнаку ўдалося справіцца з агнём, што прадухліла няшчасце — пагро-

уласна заробленымі грашыма, не прасіць іх дома. З вучобай справы ішлі добра, бо Фёдар разумее, што нельга марна траціць студэнцкія гады. Асабліва ён цікавіцца гісторыяй Беларусі, пачынаючы ад Рэчы Паспалітай. Вывучыў дасканала гісторыю свайго Глускага раёна Магілёўскай вобласці, дзе нарадзіўся і вырас. Свае наву-

УСЁ ВЫРАШАЛІ СЕКУНДЫ

мі з БНЧТа. Гэта быў іх першы самастойны рейс — дагатуль яны былі ў паяздках толькі стажорами.

Для Фёдара было ўсё як звычайна: знаёмыя клопаты правадніка — прыгатаванне чаю для пасажыраў, выдача бялізны і г. д. Але калі праехаў Мінск, з суседняга 13 вагона да яго прыбеж усхваляваны баец бічтаўскага атрада: «У тамбуры майго вагона пажар, паведамі аб гэтым далей...» Фёдар не траціў на роздум дарагі час. Перадаўшы трывожнае паведамленне ў суседні вагон, ён хутка кінуўся да месца здарэння. Кінутая кімсьці з пасажыраў непатушаная цыга-

зу жыццю людзей і бяспецы руху паяздоў.

Гэты выпадак яшчэ раз прывёраў Фёдара на цвердасць характару. Як прызнаўся ён у час гутаркі ў рэдакцыі, у падобных экстрэмальных сітуацыях яму даводзілася быць ужо не аднойчы. Наогул, жыццё, як кажуць, не пясціла хлопца. У сям'і, якая рана страціла бацьку, засталася пяцёра дзяцей. Ён — самы старэйшы. Таму добра ведае цану працы, бо ўвесь час дапамагаў маці. Пасля заканчэння школы, як кажуць, з першага заходу паступіў на гістарычны факультэт ГДУ. У вольны ад вучобы час стараўся працаваць, каб папоўніць студэнцкую стypендыю

ковыя пошукі ўвасабляў у курсавых работах. Цяпер працуе над дыпламам. Яго навуковым кіраўніком і добрым дарадчыкам заўсёды быў асістэнт кафедры гісторыі СССР і БССР В. І. Сычоў. Родная школа, якая адправіла свайго выпускніка ў самастойнае жыццё, нядаўна прымала яго ў новай якасці — выкладчыка гісторыі. Фёдар праходзіў тут перадыпломную практыку.

Знаёмства з гэтым юнаком, які ведае цану і працы, і вучобе, чалавечым каштоўнасцям, дало магчымасць упэўніцца: сярод студэнтаў універсітэта ёсць такія маладыя людзі, якім у жыцці будзе лёгка знайсці сваё месца.

НА ЗДЫМКУ: Ф. Багдановіч.

ВЫРАТАВАЎ ЧАЛАВЕКА

І ТУТ дарэчы расказаць яшчэ пра адзін выпадак, у час якога байцы СА «Дрыгавічы» Сяргей Сазонаў (яго камісар) і Сяргей Цяцерын (камандзір) выратавалі жыццё адной з пасажырак поезда «Гомель—Масква», у якім яны былі праваднікамі.

У вагоне адной жанчыне стала вельмі дрэнна. Спыніла работу сэрца, пульсу амаль не было. Часу на чаканне кваліфікаванай медыцынскай дапамогі не заставалася. Сяргей Сазонаў пачаў рабіць жанчыне прамы масаж сэрца. Вось дзе спатрэбілася яго ўменне (ён заканчваў курсы масажыстаў). Яго дэчка ўвесь час быў побач, як мог дапамагаў сябру у выратаванні жанчыны. Узламаў акно (вельмі часта ў вагонах вокны нельга адкрыць з-за іх няспраўнасці), каб быў доступ свежага паветра. Умелы і своечасовы масаж зрабіў сваю справу — сэрца забілася, жанчына апытомнела. Да таго часу, пакуль не з'явілася «хуткая дапамога», хлопцы наглядзілі за хворай. Дзякуючы хуткім і правільным дзеянням студэнтаў не абарвалася чалавечая жыццё.

Не перастаеш здзіўляцца, колькі сюрпрызаў лёс можа прынесці людзям. Менавіта ў той дзень, 16 жніўня, калі Сяргей Сазонаў выратаваў жанчыну, у яго быў дзень нараджэння!

У час нашай размовы абодва юнакі асабліва падкрэслівалі наступную думку: студэнтам, якія збіраюцца стаць байцамі летніх атрадаў, неабходна абавязкова авалодаць правіламі аказання першай медыцынскай дапамогі, тэхнікі масажу, правіламі ліквідацыі пажару ў цягніках. Здарыцца можа ўсё, і набытыя неабходныя веды і навыкі могуць вельмі многае вырашыць. С. Цяцерын цвёрда рашыў працаваць правадніком пасажырскіх паяздоў і наступным летам. У гэтай нялёгкай рабоце ён бачыць і нямала пераваг: магчымасць паглядзець сваю краіну, зведаць рамантыку далёкіх дарог, ды і заробаткі неаблагія, што таксама немалаважна ў наш няпросты час.

Тыя юнакі і дзяўчаты ГДУ, якія таксама захочуць працаваць летам на чыгунцы, могуць звяртацца да студэнта гр. Г-42 гістарычнага факультэта Сяргея Цяцерына.

Т. ДУБЯК.

НА ЗДЫМКУ: Сяргей Сазонаў. Фота У Чысціка.

СПРАВАЗДАЧЫ І ВЫБАРЫ ў ПРАФСАЮЗЕ

На гэтым тыдні ў прафсаюзных арганізацыях выкладчыкаў і супрацоўнікаў універсітэта пачынаюцца справаздачы і выбары. Яны засведчаць, на якім узроўні знаходзіцца арганізаванасць і баявітасць прафесіянальнага саюза ў барацьбе па абароне сацыяльных інтарэсаў кожнага яго члена ў цяперашніх надзвычай складаных жыццёвых умовах. Пра гэта мы і пастараемся расказаць на старонках нашай газеты.

Чалавек вярнуўся з камандзіроўкі

Мая кастрычніцкая камандзіроўка ў г. Мінск была цікавай і карыснай з пункту гледжання вывучэння вопыту рыначнай эканомікі ў навучальных установах Беларусі.

Па-першае, трэба адзначыць, што рыначныя ўмовы жыцця тут асвойваюцца значна хутчэй, чым у нашым універсітэце. Думамецца, у сталіцы працэсы перабудовы лепш каардынуюцца. Напрыклад, для лабараторыі ТСН, такой жа як і ў ГДУ, закуплены і прапануюцца ўсім факультэтам відэафільмы наступнай тэматыкі:

- Малыя прадпрыемствы і прадпрыемальніцтва;
- Рынкі свету (Германія, Францыя, Японія);
- Віржы і тэлебiркi;
- Відэауніверсітэт дзелавога чалавека (прававыя пытанні бізнесу, асновы маркетынгу, афармленне і выкананне дагавораў, стварэнне акцыянерных таварыстваў, аб рынках);
- Рэклама і бізнес.

Нам жа пакуль даводзіцца абыходзіцца тым, што з нас збіраюць авесткі аб колькасці лекцый, якія мы прычытаем з прымяненнем тэлебачання. А гэта значыць: сам рыхтуў ма-

БЫЛО ЧАМУ ПАВУЧЫЦЦА

тэрыял для ілюстрацыі па тэлебачанні.

Па-другое, пры кафедры вылічальнай тэхнікі арганізаваны гаспазліковыя курсы па паглыбленаму вывучэнню інфарматыкі. У якасці слухачоў першай катэгорыі могуць быць студэнты першага курса стацыянара, якія не маюць пачатковай падрыхтоўкі, а таксама жадаючыя паглыбіць свае веды, якія за месечны курс плацяць 100 руб. Студэнты-завочнікі, якія адчуваюць цяжкасці пры праграмаванні, адносяцца да другой катэгорыі і плацяць 135 руб. за курс. Выкладчык, аспіранты, саіскальнікі, стажоры і студэнты старэйшых курсаў, зацікаўленыя ў выкарыстанні ПЭВМ пры падрыхтоўцы навуковых, курсавых, дыпломных і дысертацыйных работ, адносяцца да слухачоў трэцяй катэгорыі і плацяць за курс 180 руб. Заняткі пачынаюцца па меры камплектавання груп. Аб'ём заняткаў — 16 гадзін. Іх вядуць высокакваліфіка-

ваны спецыялісты, якія маюць добры вопыт праграмавання.

Па-трэцяе, на эканамічным факультэце створана цудоўная вучэбная бухгалтэрыя, дзе кожны будучы бухгалтар засвойвае праграмы, прызначаныя для камплектавання аўтаматызаваных рабочых месц бухгалтараў прамысловых прадпрыемстваў. Лабараторныя работы вядуцца на ПЭВМ з выкарыстаннем метадычак, распрацаваных на кафедры.

І апошняе. У ліпені бягучага года рэктарам інстытута быў падпісаны загад аб стварэнні Цэнтра прадпрыемальніцтва і кіравання. Яго дырэктарам назначаны дацэнт кафедры арганізацыі і кіравання А. І. Ільін, які лічыць, што гэта змяненне структуры кіравання ВНУ не даніна моде, а самая надзённая патрэба эканамічнай ВНУ. Асноўнымі задачамі Цэнтра з'яўляюцца: падрыхтоўка спецыялістаў эканаміка-упраўляючага профілю на базе вышэйшай адукацыі, якая ўжо

ёсць у іх, стажыроўка і павышэнне кваліфікацыі выкладчыкаў. Сэнс стварэння Цэнтра — дапамагчы выкладчыкам неэканамічнага профілю ў засваенні рыначных механізмаў на камерцыйнай аснове. Без ведання эканомікі і кіравання не атрымаецца ні добрага менеджэра, ні брокера, ні дзілера і г. д. Вучэбная нагрузка Цэнтра аплатаецца на ўмовах пагадзіннай аплаты звыш запланаванай на кафедры па індывідуальных планах. Трэба адзначыць, што стаўкі пагадзіннай аплаты выкладчыкаў, якія працуюць у Цэнтры, вышэй, чым на студэнцкіх патаках інстытута. Фактычна Цэнтр вядзе больш года самастойную камерцыйную дзейнасць. Раней жа працавала ў рамках гаспазліковага аддзялення пры завочным планева-эканамічным факультэце.

Прыбытак ад дзейнасці Цэнтра дазволіў інстытуту павысіць заробатную плату ўсім катэгорыям працуючых у інстытуце, часткова прафінансаваць ра-

монт вучэбных карпусоў і будаўніцтва Інтэрнатаў, набыць вылічальную і капіравальную тэхніку.

У Цэнтры вучыцца каля 400 слухачоў. Яны атрымліваюць другую вышэйшую эканамічную адукацыю па спецыяльнасці «Эканоміка і кіраванне вытворчасцю» і «Знешнеэканамічная дзейнасць». Пры Цэнтры працуюць таксама 10 груп па вывучэнню замежных моў, уключаючы агульны курс мовы дзелавых зносін, гутарковую мову і г. д.

Прыступіла да работы «Школа бізнесу», створаная сумесна з Шэфілдскім універсітэтам (Вялікабрытанія). Для слухачоў, жадаючых авалодаць сучаснымі інфармацыйнымі тэхналогіямі, створана камп'ютэрная школа. Па ўсіх пытаннях можна звяртацца па телефону ў г. Мінску 49-20-48.

Вось такія змяненні адбыліся ў ВНУ пад уплывам новых эканамічных магчымасцей, дазволена новых заканадаўствам Беларусі. Дык што ж мы марудзім з перабудовай нашага універсітэта і дзейнасці кафедраў?

Э. ЛІЗАВА, ст. навуковы супрацоўнік кафедры эканомікі і сацыялогіі працы.

Краіны і мы

ЧАКАННЕ
РЭЙСА
І ПАЛЁТ

Пасля незвычайна цёплага і сонечнага верасня, бабінага лета, якое радавала людзей больш паловы кастрычніка, пайшоў дождж. Набрывае неба вялікім цёмным покрывам ахутала горад і бесперапынна шчодрой рукой палвала засмяглую зямлю. Суправаджаў дождж наш поезд усю ноч і раніцу аж да самай Масквы.

Беларускі вакзал сустрэў рознакаляровымі парасонамі, накідкамі ад дажджу, мітуснёй і засяроджанасцю шматлікіх пасажыраў. Хацелася хоць знешне паглядзець на загадкавую сёння Маскву, на родную ў зусім недалёкім часе для нас Краіны Саветаў сталіцу. Але шматгаловы вірлівы на-тоўп вынес нас да станцыі метрапалітана. З палёгкай уздыхнуў, калі ступіў на дрыготкую стужку эскалатара, выйшаў на прыгожа аздоблены і ўтульны сваёй чысцінёй перон.

Праз некалькі прыпынкаў і паўгадзіннага падарожжа ў аўтобусе мы апынуліся ў міжнародным аэрапорце Шарамацева-2. Аэравакзал уразіў сваімі маштабамі, па-сучаснаму строімі, рацыянальна прадуманым дызайнам інтэр'ера. У яго добра ўпісаліся вялікія электрычныя табло, розныя інфармацыйныя службы. На вакзале шмат шыкоўных магазінаў, ёсць бары, рэстараны з таварамі, ежай, напіткамі, якія некаторым з нашых дэлегатаў нават і не сніліся. Але, на жаль, уся гэта раскоша не для нас, а для тых, хто мае свабодна канверсаваную валюту: долары, маркі, франкі, фунты стэрлінгаў... Для нас жа, гаспадароў зямлі нашай, такой багатай і жабрацкай адначасова, для нас, хто мае «драўляныя» рублі і нават чырвоныя, — бутэроброды акуратна падрыхтаваныя нашымі жонкамі, і пепсі-кола ў пластыкавым посудзе. Крыўдна, да болю крыўдна за сябе той народ, сваю краіну. Але мусіш праглынуць жарч.

А да дадатковага рэйса 5718 «Масква — Пекін» яшчэ дзесяць доўгіх гадоў. Я сказаў да дадатковага рэйса, бо нам проста пашанцавала. Запрашэнне Пекінскага ўпраўлення вышэйшай адукацыі сталіцы Кітайскай Народнай Рэспублікі прыйшло за паўтара месяца да нашага візіту, і ўвесь гэты час мы настойліва шукалі білеты. Службы нашага слаўтага Аэрафлоту быццам і не адмаўлялі нашым намаганням, ветліва абяцалі, але практычна... Практычна білеты былі толькі за долары або іншую валюту. За нашыя ж рублі і нават новыя пяцідзсяці — і сторубіўкі Аэрафлот амаль упэўнена абяцаў ашчаслівіць нас білетамі аж у сакавіку наступнага года. Я так падрабязна спыняюся на гэтым, бо сам не ведаў такога становішча і каб папярэдзіць чытачоў, якія збіраюцца ў далёкае падарожжа. Да таго ж вельмі хацелася праз параўнанне з замежным зразумець, што ж адбываецца ў нашай краіне. Пры гэтым паралель не са Злучанымі Штатамі Амерыкі, Японіяй ці Германіяй, а з Кітаем, трагічны лёс якога ў многім падобны да нашага.

Нам надта пашанцавала з дадатковым рэйсам. І вось мы на борце магутнага авіялайнера ІЛ-62М. Стомленыя ад дарогі і бутэробродна-пепсіколавага амаль паўсутчнага чакання, прыцішана ўзрушаныя мы на збіраем, хто стаў шчаслівым уладальнікам білета.

Некалькі бедных, такіх як мы, навукоўцаў, урачоў, што едуць на стажыроўку па авалоданню нетрадыцыйнай на-

Як паведамлялася ў нашай газеце, у канцы чэрвеня — пачатку ліпеня гасцямі Гомельшчыны і, у прыватнасці, Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Ф. Скарыны была група работнікаў вышэйшай школы са сталіцы Кітайскай Народнай Рэспублікі. А ў кастрычніку вучоны ГДУ выязджаў на запрашэнне сваіх калегаў з адказным візітам у Пекін. Сёння мы пачынаем друкаваць нататкі аб гэтай цікавай падзеі члена дэлегацыі прарэктара па завочнаму навучанню ўніверсітэта кандыдата філалагічных навук М. М. Войкава.

роднай медыцынай Кітая, адзінаквыя і вельмі нясмелыя, пачынаючыя бізнесмены з прадпрыемстваў, работнікі мастацтва непадалёку ад нас, відаць, кінарэжысёр, бо ў гутарцы з суседзям называе вядомых кінадзеячаў ласкава-фамільярна: Мікіта Вова, Васька. Усе мы як на далоні — прыціхла-ціп-ля і задужа культурныя. А гаспадары самалёта — не мы і нават не экіпаж. Гаспадары — гэта дзве мажнныя кабечыні, ля якіх, як угон, завіхаецца на-паўлысы замежны бойс. Ён

па тэорыі канчатковых груп і дасягненнях нашай педагогікі. Першы прарэктар ГДУ Міхаіл Васільевіч Селькін вез канкрэтныя прапановы па ўдасканаленню вучэбна-выхаваўчага працэсу, ажыццяўленню абмену паміж вышэйшымі навучальнымі ўстановамі Пекіна і нашым універсітэтам. Ён меркаваў таксама прачытаць некалькі лекцый па праблемах матэматыкі.

Дэкан фізічнага факультэта Ігар Валянцінавіч Семчанка падрыхтаваў невялікі праспект

раў, мы пачалі зніжацца. Відовішча было надзвычай цікавае: вялікі горны масіў і ў ім невядома якім чынам ляжалі роўненскія плямкі старанна апрацаванай зямлі. На іх сяліне вырошчвалі рыс, кукурузу. На вышыні некалькіх соцень метраў добра праглядваліся абрысы слаўтай Вялікай кітайскай сцяны.

Пекін сустрэў нас цудоўным сонечным надвор'ем, мяккай зелянінай травы і дрэў. З хваляваннем ступілі на старажытную кітайскую зямлю, аб якой

Але такая ў нас сувязь: паведамленне па нейкіх тэхнічных прычынах не прайшло... Выручыў нас у самы апошні момант кітайскі стажор, які паглыбляе веды па матэматыцы пад кіраўніцтвам нашага рэктара Л. А. Шамяткава.

Прайшоўшы фармальнасці мытні, мы з палёгкай уздыхнулі, калі ўбачылі ветлівыя твары нашых знаёмых па візіту ў Гомель; намесніка начальніка Пекінскага ўпраўлення вышэйшай адукацыі прафесара Лнь Пушэня, загадчыка міжнароднага аддзела гэтага ж ўпраўлення прафесара Лі Хунцзіня і нашага перакладчыка, гэта дэкана факультэта рускай мовы Пекінскага педагогічнага інстытута дацэнта Лю Ліміна. Нас чатырох гасцінна праводзілі да невялікага аўтобуса, а Леаніда Аляксандравіча Шамяткава як кіраўніка дэлегацыі — да шыкоўнага легкавога аўтамабіля замежнай фірмы. У гэтым, як мы адчувалі і далей, правілася спрадвечная ветлівасць кітайцаў і пацівісць да субардынацыі. Гэта заўсёды адчувалася пры засяленні нас у гасцініцу, пры размеркаванні месцаў за сталом у час прыёму ці абедаў.

І вось дарога з аэрапорта ў Пекін. Роўная асфальтаваная стужка, паабалал растуць дрэвы накіштал нашай вярбы, за імі добра дагледжаны сад Усе дрэвы акуратна пабелены, нідзе не бачна більнегу ці звычайна нам пустазелля. Цікава літаральна ўсё. Аўтамабіляў не так шмат у параўнанні з намі, яны больш замежнага паходжання, звычайна японскага. Зрэдку праяжджаюць нашы «Жыгулі», «Волгі» і даўтаносыя ЗІСы саракагадовай даўнасці. Уразіла вялікая колькасць веласпедыстаў. Праяжджаюцца падводы, запражаныя дзума, а то і трыма коннымі. Нашу дапытлівасць і цікавасць да толькі што ўбачанага дапамагае спатонць Лю Лімін. У Кітаі транспартная праблема пакуль вострая. 95% аўтамабіляў знаходзяцца ў дзяржаўных руках. Тыя пяць працэнтаў шчаслівых уладальнікаў асабістых машын — людзі звычайна багатыя, бо пэны на аўтамабілі вельмі высокія. Дарога каштуе і іх абслугоўванне: месячнай зарплаты дацэнта ўніверсітэта ледзь хапае на чатыры запраўкі бензінам. Дарэгі таксама праезд у таксі. Пры гэтым пана залежыць ад камфартабельнасці аўтамабіля. Праезд аднаго кіламетра ў шыкоўным «Мерседэсе» каштуе амаль у два разы больш, чым, напрыклад, у «Жыгулях». Таму кітайцы аддаюць перавагу звычайнаму веласпеду. Павага да гэтага напаяўзабытага ў нас транспарту выключная. Якіх тут не пачыш веласпедоў: двухкалёсных рознай ступені якасці і прыгажосці, трохкалёсных — грузавых (бывае так на-грузаць капусту, што веласпедыста не бачна), пасажырскіх з тэнтамі, закрытых. Веласпеды настолькі звычайныя, што калі спытаць кітайца, колькі яму ад дому да працы, ён, не задумваючыся, адкажа: 15 ці 30 минут веласпедам. Значна танней праехаць з багажом на веласпедным рыкшу, чым на таксі.

У гарадах Кітая пры будаўніцтве самых сучасных дарог прадугледжваюцца спецыяльныя веласпедныя дарогі. Для веласпедыстаў і спецыяльныя светлафоры. Дарэчы, яны ў Пекіме размешчаны не вертыкальна, як у нашых гарадах, а гарызантальна, прычым чырвонае святло, як найбольш грознае, размешчана першым у адносінах да вадацела.

(Працяг будзе).

КІТАЙ: ДАЛЁКІ І БЛІЗКІ

паслужліва дае прыкурць цыгарэты, падносіць віскі і мінералку з льдом. Гэта сумленна адпрацаваўшыя і атрымаўшыя СКВ інтэрдзійчынкі і іх доларавыя сученёры. Гэта — нахабныя, неахайна, але дорага апранутыя ў «фірму» даялькі патаемнага бізнесу, іх вярзлыя — целахоўнікі. Да іх паслуг ліслівыя ўсмешкі сцюардэс, дарагія напіткі, замежныя цыгарэты. Нам жа не трэба Бога гнявіць: добрая веча, чай і кава з малаком. Мы ўдзячна ўсімхаемся прыгожым бортправадніцам, але без цэнта...

Стяўшы зубы, варымся ў дымым тлуме, гарэлачным перагары.

Але як бы цяжка ні было ад нязвычайных відовішчаў, ад успаміну, што зусім нядаўна усё было інакш — прыстойна — усё ж настроі небагі, з верай у перспектыву.

Тым часам наш самалёт на дзесяцікіламетровай вышыні імкліва набліжаў нас да сталіцы Кітая. Наша дэлегацыя па запрашэнню Пекінскага ўпраўлення вышэйшай адукацыі павінна была грунтоўна пазнаёміцца з дасягненнямі вышэйшай школы суседняй краіны і заключыць пагадненні аб супрацоўніцтве. Узначальваў нашу дэлегацыю рэктар ўніверсітэта член-карэспандэнт Беларускай Акадэміі навук Леанід Аляксандравіч Шамяткаў. Акрамя афіцыйных прапаноў ад імя ўніверсітэта ён як буйны вучоны ў галіне матэматыкі меў намер прачытаць цыкл лекцый

аб дасягненнях вучоных-фізікаў нашага ўніверсітэта, прапанаваў тэмы ў галіне лазернай тэхналогіі для сумесных распрацовак з кітайскімі вучонымі і ўкараненні іх у вытворчасць.

Гэтак жа паступіў і дэкан матэматычнага факультэта Уладзімір Васільевіч Арлоў. Ён таксама зрабіў праспект пра поспехі вучоных-матэматыкаў, пажадаў прапанаваць кітайскім вучоным тэмы па праграмаму забеспячэнню вылічальнай тэхнікі, расказаць пра дасягненні ў галіне тэарэтычнай і прыкладнай матэматыкі. Мне ж, як спецыялісту ў галіне філалогіі, прадставіла азнаёміць кітайскіх калегаў і студэнтаў з гісторыяй, культурай, літаратурай і мовай Рэспублікі Беларусь, дапамагчы дамовіцца аб супрацоўніцтве па вывучэнню рускай мовы ў Пекінскім педагогічным інстытуце і кітайскай — у нашым універсітэце.

Гэта — нашы планы. Але яны рэальныя і маюць пад сабой, як кажуць, трывалы грунт.

ПЕКІН —
ПАЎНОЧНАЯ
СТАЛІЦА

Пасля сямігадзіннага палёту, пераадолеўшы на авіялайнеры шэсць з паловай тысяч кіламет-

так шмат ведалі з кніг, філмаў, перыёдыкі, ад шматлікіх савецкіх людзей, якія дапамагалі будаваць новы Кітай пасля народнай рэвалюцыі 1949 года. Быў вядомы перыяд «культурнай рэвалюцыі», у працэсе якой знішчаны вялікія каштоўнасці, у тым ліку і савецка-кітайскай дружбы. У тыя страшныя і незразумелыя 60-я гады мы былі амаль цалкам пазбаўлены інфармацыі ўжо не брата-народа, а проста суседняй краіны з вялікай граніцай, якую патрэба на волі лёсу трымаць адзін ад другога на сямі замках. Наступілі потым і другія часіны: у 80-я гады свет загаварыў пра кітайскі феномен, небывалы ўздым кітайскай эканомікі, смелы прырыў яе на сусветны рынак. І было вялікае здзіўленне, калі напаяўгалодная краіна накарміла свой больш чым мільярдны народ. І больш таго, не толькі накарміла сваіх людзей, а пачала пастаўляць нашаму згаладаламу народу тушонку «Вялікая сцяна», іншыя прадукты харчавання. Таму вельмі хацелася не толькі працаваць па канкрэтных праграмах заданай накіраванасці, але і паспрабаваць разгледзець сённяшні Кітай, падзяліцца з чытачамі сваімі назіраннямі, уражаннямі, думкамі.

Хваляваліся мы і яшчэ па адной прычыне далёка не прыватнага характару. Справа ў тым, што нам трэба было паведаміць пекінскім калегам аб часе нашага прыезду. За некалькі дзён мы дамовіліся з кіраўніцтвам завода імя С. М. Кірава пра тое, каб тэлефаксам паслаць тэлеграму ў Пекін.

НА ЗДЫМКУ: вучэбныя групы Пекінскага педагогічнага Інстытута. У іх створаны ўсе ўмовы для плённай вучобы і навукова-даследчай работы.

ВЯЛІКІ СЫН РАСІІ

Ламаносаў належыць да ліку ўніверсальных дзеячоў сусветнай культуры, якія ў сваёй творчасці ўвасаблялі непраходзячую патрэбу чалавечага роду спасцігнуць і асвоіць свет ва ўсёй яго разнастайнасці, выказвалі вечную цягу чалавека да сацыяльнай і маральнай свабоды, словам і ўсім жыццём зацвярджалі неабходнасць дзейснай любові да людзей.

Належачы ўсяму чалавечтву, Ламаносаў быў і застаецца сынам свайго часу, які па глыбінні і істотнасці гістарычных пераваротаў аддалена нагадвае наш. Зразумець Ламаносава — значыць глыбей зразумець сучасныя сацыяльныя і культурныя працэсы, якія ўходзяць сваімі каранямі ў той перавернуты пласт нашай гісторыі, пераўтвараць які давалася Ламаносаву.

Акадэмік С. І. Вавілаў пісаў: «Ламаносаву па неахопнасці яго інтарэсаў належыць адно з самых значных месцаў у культурнай гісторыі чалавечтва. Нават Леанарда да Вінчы, Лейбніц, Франклін і Гётэ больш спецыяльныя і сканцэнтраваныя. Цудоўна пры гэтым, што ніводная справа, пачатая Ламаносавым, няхай то фізіка-хімічны даследаванні або оды, складанне граматыкі і рускай гісторыі або арганізацыя і кіраванне фаб-

рыкай, географічныя праекты і палітыка-эканамічныя пытанні, — усё гэта не рабілася ім супраць волі або нават абыхава Ламаносаў быў заўсёды захоплены сваёй справай да самазабыцця; аб гэтым гаворыць кожная старонка яго літаратурнай спадчыны».

У ім здаўляе арганічнасць яго натуры, якая заўсёды імкнулася праз любы прадмет, праз любую прыватнасць апасцігнуць свет у яго ўніверсальным адзістве. Нязменная здольнасць у кожны даны момант бачыць свет «в дивной разности», не дробячы пры гэтым самай цэласнасці ўражання, — гэта адметная рыса ламаносаўскага генія з'яўлялася адначасова адной з карэнных рыс рускай свядомасці ўвогуле.

Эпоха Пятра I вылучыла адразу цэлы рад энцыклапедычных па сваім накіраванню і дараваннях дзеячоў: сам Пётр, Феофан Пракаповіч, В. М. Тацішчаў, Анціох Канцэмір, якія на дзяржаўных пасадах займаліся і гісторыяй, і географіяй, і матэматыкай, і астраноміяй, і фізікай, і старажытнай і новай філасофіяй, і паэзіяй, і драматургіяй. Паўторым,

універсалізм Ламаносава — гэта асяляльная ўспышка нацыянальнай самасвядомасці — з'явілася пленным завяршэннем, гістарычным апраўданнем шматвяковых намаганняў рускай культурнай традыцыі выпрацаваць арганічна цэласны погляд на свет.

Ламаносаў стаў жывым адмаўленнем разбуральных культурных вынікаў пятроўскіх рэформ і апраўданнем усяго плённага, што яны ў сабе змяшчалі. Паставіўшы Ламаносава паміж Пятром I і Екацерынай II, А. С. Пушкін тым самым сцвярджаў, што ні сярод цароў, ні сярод дзяржаўных дзеячоў, а ўжо тым больш пісьменнікаў не было ў той час чалавека, які б меў такое ж глыбокае і адказнае паняцце аб лёсах краіны і народа. Ламаносаў нагадаў падданым аб іх абавязках перад уладай, а ўладзе — перад кожным чалавекам. З'яўляючыся буйнейшым дзяржаўным розумам эпохі, Ламаносаў адным з першых убачыў у бюракратыі, якая стала непазбежным «давескам» пятроўскіх рэформ, не толькі страшную, антычалавечую, але і антыдзяржаўную і антыкультурную сілу. Усякі, хто па-

множаў гэтую сілу або нават проста падпарадкоўваўся ёй (няхай то інашаземец або суайчыннік — няважна), становіўся асабістым ворагам Ламаносава...

Зараз, калі мы перажываем унікальны па драматызму і трывозе час, калі грамадства зусім не «нагрета щедротой», калі ўскоры бачныя і чутныя толькі «пламень, звук, і вопль, і шум!», Ламаносаў амаль з трохсотгадовай далечыні кліча нас, нагадваючы аб тым, што стаць у нас за плячымі і што рускаму чалавеку ніколі /але асабліва і менавіта зараз/ забываць нельга: «Народ российский от времен, глубоко древностию сокровенных, до нынешнего веку толь многие видел в счастья своём перемены, что ежели кто междуусобные и отвне нанесённые войны рассудит, в великие удивление придет, што по толь многих разделениях, утеснениях и нестроениях не томко не расточился, но и на высочайший степень величества, могущества и славы достигнул. Извне угры, печенеги, половцы, татарские орды, поляки, шведы, турки, изнутри домашние несогласия не могли так утомить России, чтобы сил своих не восстановили. Каждому несчастно последовало благополучие, большее прежнего, каждому упадку высшее восстановление...»

Я. ЛЕБЕДЗЕУ.

Инфармацыя для роздуму

«ПАВЕСЯЛІЛІСЯ...»

У пачатку бягучага месяца сумеснымі намаганнямі аддзела інтэрнатаў і студэнцкага саюза ўніверсітэта ў інтэрнаце №1 праводзіўся вечар адпачынку. Ён быў задуманы як эксперыментальны. Хацелася паглядзець, як будзе паводзіць сябе студэнты. І вынік не прымусіў сябе чакаць. Да 22 гадзін амаль кожны, хто знаходзіўся на вечары, быў у нецвярозым стане. Інтэрнат стаў падобны на вар'яцкі дом. Студсавету інтэрната давялося прыкласці шмат намаганняў, каб не ўзнікла ніякіх канфліктаў.

Пасля таго «вясёлага» вечара ў аддзел інтэрнатаў ГДУ былі запрошаны тыя студэнты, якія найбольш «праславіліся» на ім. З іх узяты тлумачэнні. Але хутчэй за ўсё аднымі тлумачэннямі справа не скончыцца. Хочацца нагадаць, што хаця цяпер у нас і дэмакратыя, але за свае ўчынкi адказваць усё роўна давядзецца. Ужо ў бліжэйшы час будзе прынята рашэнне аб далейшым пражыванні гэтых студэнтаў у інтэрнаце. А ўвогуле варта падумаць: або гарэлка, якая можа прывесці да сумных вынікаў, або нармальны вечар адпачынку.

Першыя канкрэтныя дзеянні ў дачыненні да тых, хто не можа сябе нармальна паводзіць, ужо прыняты. Згодна артыкула 115 Жыллёвага кодэксу Рэспублікі Беларусь на падставе дакладной участковага інспектара Чыгуначнага аддзела ўнутраных спраў Ю. П. Шалава загадам рэктара ўніверсітэта з інтэрната №1 за сістэматычнае парушэнне правілаў пражывання выслена студэнтка першага курса філалагічнага факультэта А. Ляшко.

В. ГАПЕЕУ, загадчык аддзела інтэрнатаў.

Да Дня донара

25-га лістапада ва ўніверсітэце — Дзень донара. Наш медпункт будзе чакаць тых, хто не пройдзе абыхава міма закліку прыняць удзел у гэтым сапраўды высакародным і гуманным мерапрыемстве. Падлічана, што калі кожны чалавек, які можа быць донарам, дасць на працягу жыцця хаця б два разы кроў, усе патрэбы грамадства ў гэтым бяспечным лякарстве будучы забяспечаны. Да гэтага часу не знойдзены ненатуральныя рэ-

БУДЗЬЦЕ МІЛАСЭРНЫМІ

чывы, якія б маглі замяніць кроў з яе лячэбнымі ўласцівасцямі. Літры крыві патрэбны для працы штучнай ныркі, для аперацый на сэрцы, пры няшчасных выпадках. І дэвіз донараў «Даць кроў — выратаваць жыццё» — не прыгожы выраз. На жаль, усё менш і менш людзей прыходзяць сёння на донарскі пункт, каб здаць кроў, у той час як патрэба ў ёй расце ўсё больш і больш. Што спыняе людзей? Думка, што

донарства можа нанесці ўрон здароўю, боязь заражэння СНІДам, вірусным гепатытам або іншым інфекцыйным захворваннем. Так, кроў — гэта адна з важнейшых складоваых нашага арганізма, але кроватворныя органы маюць здольнасць вельмі хутка аднаўляць страту. Пры заборы крыві мы будзем карыстацца толькі аднаразовымі шпрыцамі, у чым можа ўпэўніцца кожны жадаючы. Таму небяспека заражэння інфекцыяй выключаецца.

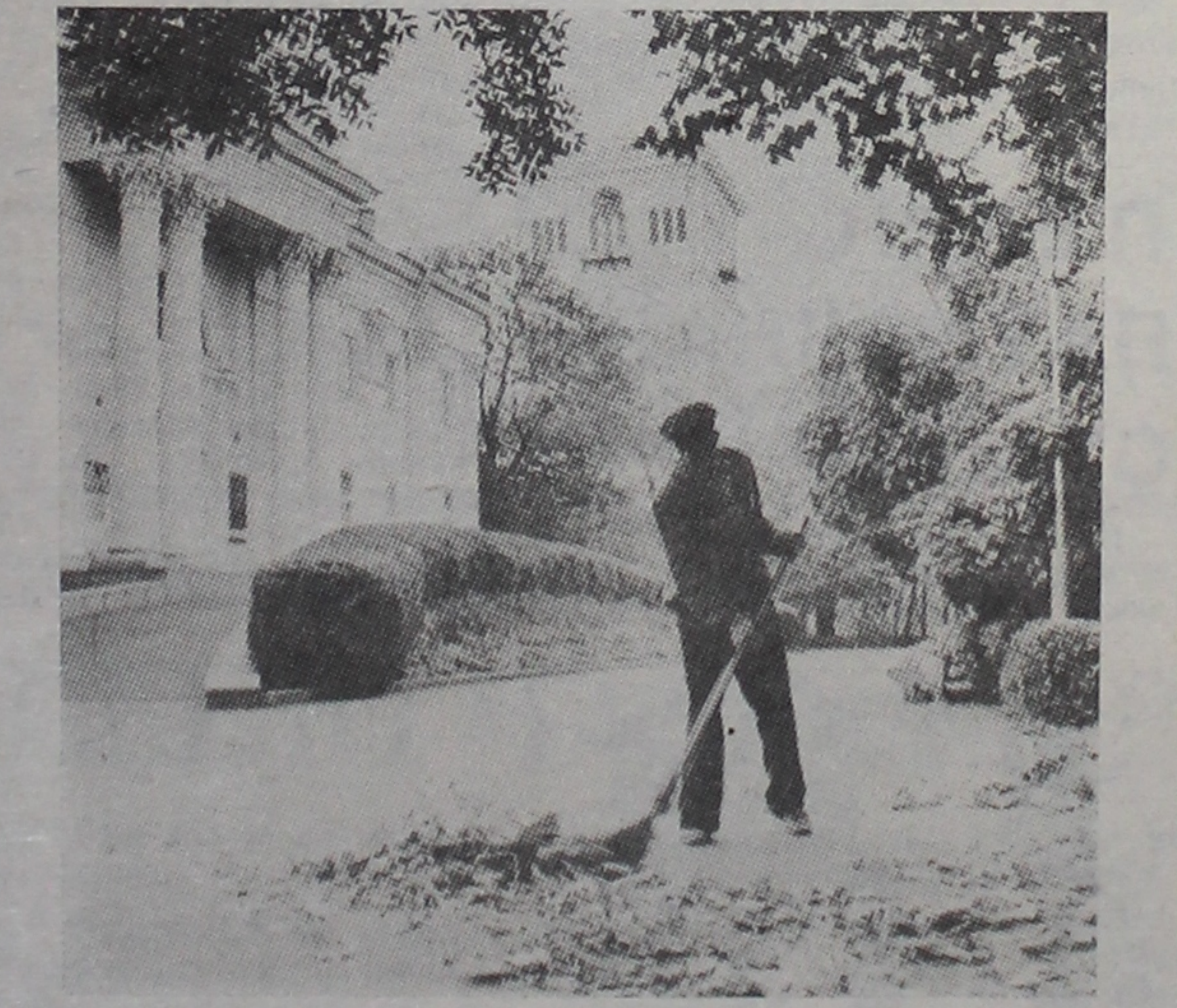
Акрамя таго, кожны донар аўтаматычна пройдзе аналіз-кантроль на ВІЧ. Кожныя 10 мл донарскай крыві будучы аплатаваны 10 рублямі і, як звычайна, донору прапануюць каларыйны абед. Работнікі станцыі пералівання крыві, медпункта ўніверсітэта і, думаецца, у большай ступені тыя, каму востра неабходна зараз гэтая бяспечная вадкасць, спадзяюцца, што наш заклік знойдзе водгук у сэрцах тых, хто прыйдзе 25 лістапада на здачу крыві.

Донарам неабходна мець пры сабе пашпарт.
В. АНДРЫЯНУВІНА, урач медпункта ГДУ.

УПЕРШЫНЮ ў ГОМЕЛІ

23—24 лістапада ў лёгкаатлетычным манежы «Дынама» упершыню пройдзе Усесаюзны турнір па кантактнаму каратэ — «Кіакушынкай».

У турніры прымуць удзел каманды Екацерынбурга, Хабаруска, Бранска, Уладзікаўска, Гомеля, а таксама каманды Польшчы.

ЛІСТАПАД. Фота У. Чысціка.

ГОМЕЛЬСКИ ДЗЯРЖАЎНЫ УНІВЕРСІТЭТ
ІМЯ ФРАНЦЫСКА СКАРЫНЫ
АБ'ЯЎЛЯЕ КОНКУРС НА ЗАМЯШЧЭННЕ
ВАКАНТНЫХ ПАСАД ПА КАФЕДРАХ:

- рускай літаратуры — ст. выкладчыка;
- алгебры і геаметрыі — дацэнта;
- тэарэтычнай фізікі — асістэнта.

Тэрмін падачы заяў — не пазней аднаго месяца з дня апублікавання паведамлення.
 Заявы накіроўваць на адрас: 246699, г. Гомель, вул. Савецкая, 104.

РЭКТАРАТ.

Для тых, хто жадае наведаць спаборніцтвы, нагадаем, што 23 лістапада пачатак спаборніцтваў у 16 гадзін, 24-га — у 12.00.

АРГКАМІТЭТ УСЕСАЮЗНАГА ТУРНІРУ

У ВОДНАЕ ПОЛА ГУЛЯЮЦЬ... ЖАНЧЫНЫ

У канцы XX стагоддзя прыгожая палавіна чалавечтва стала ўсё больш сур'ёзна заяўляць аб сабе ў раней мужчынскіх відах спорту — сучасным пяцібор'ем, марафонскім бегу, розных відах барацьбы, водным пола і г. д.

Толькі ў студзені мінулага года ў Гомелі была ўпершыню створана жаночая каманда па воднаму пола, спонсарам якой стала Гомельская панчошна-трыкатажная фабрыка імя 8 Сакавіка. І яшчэ мінулым летам гамельчанкі заваявалі права выступіць у чэмпіянаце СССР у першай лізе.

У чэрвені гэтага года ў Кішынёве каманда нашага гора-

СПОРТ

да змагалася за права ўвайсці ў васьмёрку мацнейшых каманд, а для гэтага ў турніры васьмі каманд трэба было заняць 1—2 месцы. У выніку турніру нашы ватэрпалісткі занялі трэцяе месца. І вось зусім нядаўна ў Саратаве праішоў другі тур чэмпіянату краіны ў першай лізе, дзе нашы зямлячкі змагаліся за 9—16 месцы. Яны перамаглі каманды Волгадона — 10:5, Саратава — 5:3, Краснадара — 10:1, Кірышмы (Санкт-Пецярбургская вобласць) — 11:2, Караганды — 13:0, Бярэзнікаў (Пермская вобласць) — 14:0 і ўступілі ва ўпартым паядынку толькі камандзе горада Джамбула — 4:5. У выніку — 10 месца.

У заключэнне адзначу, што ў камандзе ў ролі нападаючай гуляе першакурсніца факультэта фізічнай культуры Марына Хлыстова, а каманду трэніруе вядомы спецыяліст па воднаму пола Вячаслаў Ямелін.

Што ж, першапраходцам заўсёды складана, але думаецца, што гэты від спорту прыцягне ўвагу нашых дзяўчат. Заняткі ж праходзяць штодзённа ў басейне «Юнацтва».

В. МАРЧАНКА.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Рэктарат, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта, дэканат гістарычнага факультэта, калектыў яго выкладчыкаў і студэнтаў выказваюць глыбокае спачуванне асістэнту кафедры гісторыі СССР і ВССР СЫЧОВУ Васілю Іосіфавічу з выпадку напатаўскага яго гора — смерці МАЦІ.